

Nog meer broedende drieteenmeeuwen op offshore platforms?

Kees Camphuysen (Limosa 78: 65-74; 2005) berichtte over de ontwikkelingen in de enige Nederlandse drieteenmeeuwenkolonie. Deze bevindt zich op een offshore platform op het Friese Front (53°38.5'N, 04°34'O) en telde in 2005 circa 45 paar. Op een aangrenzend platform zaten nog twee paren. De oudste drieteenmeeuwenkolonie op een offshore platform bevindt zich in Morecambe Bay (53°50'NBr, 03°34'WL, in Wales). Hier zijn in 2005 70 kuikens geteld. Er is nu mogelijk een derde kolonie gevonden op een offshore platform, in de centrale Noordzee op platform Alba North (58°045'NBr, 01°06'OL). Nadere bijzonderheden zijn nog niet bekend. Een ander aardig berichtje uit de laatste *Fulmar*, de Nieuwsbrief van de *North Sea Bird Club* (de club van vooral Brits offshore personeel dat naast hun werk ook aan op-zee vogelen doet) betreft een eider, die blijkbaar is komen wonen bij het offshore platform *Buchan A* (57°54'NBr, 00°02'OL). Deze eider zwom hier (althans op 31 mei 2005) al 208 dagen rond.

Bron: The Fulmar, Bulletin van de North Sea Bird Club No. 109, pp3 en 6 (www.abdn.ac.uk/nsbc).

Opmerkelijke vangst van een geringde papegaaiduiker

In de avond van dinsdag 29 november 2005 liep een boomkor van de TX 19 'Elisabeth Christina' vast op de stenige bodem van *Skate Hole* ('Roggengat', op 54°13'N, 01°35'E). Nadat het net was opgehaald kwam er een levende papegaaiduiker uit tevoorschijn, die bovendien geringd bleek te zijn. De bemanning besloot de vogel aan boord te houden en gaf hem zandspieringen te eten die gretig werden geaccepteerd. Na binnenkomst, op vrijdag 2 december, is de vogel naar EcoMare op Texel gebracht. Daar werd geconstateerd dat de vogel volwassen, in winterkleed, gezond en goed op gewicht was (440 gram). Het ringnummer (EG 22748) is genoteerd en doorgegeven en de vogel werd op maandag 5 december 2005 losgelaten aan de wadkant van Texel en vloog 'als een speer' weg. Het geval werd per e-mail gemeld aan Mike Harris, een van de meest waarschijnlijke ringers en Mike meldde even later terug dat dit inderdaad een van zijn Isle of May-vogels was, die daar als volwassen exemplaar is geringd op 24 juni 2000. De exacte leeftijd kon dus niet worden vastgesteld maar de herkomst wel. Mike gaf nog als commentaar dat de vogel bijzonder veel geluk had nog te kunnen vliegen, omdat papegaaiduikers in de late herfst gaan ruïen en in vleugellamme toestand was het nog een hele reis terug naar open zee geweest. We kunnen daar aan toe voegen dat de vogel nog veel meer geluk had gehad (afgezien dan van de pech gevangen te worden): de vogel overleefde de vangst, werd aan boord liefdevol verzorgd en tenslotte weer vrij gelaten. *A very lucky puffin*, aldus Mike Harris.

Dit geval betreft de eerste terugmelding (van ruim 200.000 ringen!) van een Britse papegaaiduiker op volle zee. In de *Migration Atlas* beklaagt Mike Harris (2002) zich erover dat al het ringwerk ons bitter weinig leert over de daadwerkelijke winterkwartieren en trekroutes van deze soort, die zich zo veel mogelijk ver van land op open zee ophoudt. In plaats van een ecologisch zinvol plaatje laten de plots van terugmeldingen slechts zien waar veel olieslachtoffers aanspoelen, waar veel vogels in warnetten bij kolonies verdrinken, waar veel vogels vanuit kleine bootjes vlak onder de kust geschoten worden, of waar ze in kolonies voor de pot gevangen worden. Aan de bemanning van de TX 19 dus de eer van de eerste ringterugmelding van een –levende– papegaaiduiker op volle zee!

Met dank aan Jaap Witte van de TX 19 en Henk Brugge en Salko de Wolf van EcoMare.

MFL

Vervolg: nog een ringvondst van een papegaaiduikerring op volle zee

Achteraf blijkt de TX 19 vogel de tweede offshore ringvondst van een papegaaiduiker te zijn geweest. In *The Fulmar*, No. 110, van december 2005 (www.abdn.ac.uk/nsbc) staat een kort berichtje over de vondst van een poot met ring van een papegaaiduiker. Deze poot werd gevonden op een ankerboei bij het offshore platform 'Kittiwake' (57°25'N, 00°46'E) op 20 juni 2005. De bijbehorende papegaaiduiker bleek eveneens geringd op Isle of May, op 30 juni 1989. Mike Harris werd dus op zijn wenken bediend in 2005!

MFL

AANGESPOELD:

Pauw op de kwelder

Je kunt het zo gek niet verzinnen of het spoelt aan in Nederland. In de NSO-database zit een roodsnavelkeerringvogel *Phaethon aethereus* en zelfs een Magelhaenaalscholver *Phalacrocorax magellanicus* (zie de NSO website voor een overzicht van alle gevonden soorten: <http://home.planet.nl/~camphuys/NZGNSO.html>). Er vallen echter nog steeds nieuwe soorten te ontdekken. Op 1 september 2005 vond Willem van Duin tijdens werkzaamheden in de Friese kwelders bij Holwerd, net ten oosten van de veerdam voor Ameland, de overblijfselen van een mannetjespauw, nog goed herkenbaar aan de staartveren en de schedel. Dit was overigens niet de eerste pauw voor zeevogelend Nederland. Zeetrekters op de Hondsbossche zagen ooit tijdens een storm een pauw voorbijwaaien. De toenmalige hoeder van de archieven (Jelle van Dijk) vond dat maar niets en weigerde deze waarneming in het bewuste halfjaarverslag op te nemen en ook in de CvZ database is dit beest niet te vinden. Volgens het gezamenlijke geheugen van Maarten Platteeuw en Kees Camphuysen moet dit voorval in het voorjaar van 1978 of 1979 hebben plaatsgevonden, waarbij de pauw luid roepend over de verbijsterde zeetrekters kwam zeilen, daarbij de schotten van Paviljoen Minkema die daar de wind enigszins moesten tegenhouden, ternauwernood missend...

MFL

Foto Willem van Duin (Alterra)